

All the good things we do

ולא בערתי ממנו בטמא - בין שאני טמא והוא טהור, בין שאני טהור והוא טמא. והיכן הוזהר על כך (לעיל יב יז) לא תוכל לאכול בשעריך, זו אכילת טומאה, כמו שנאמר בפסולי המקודשים (לעיל טו כב) בשעריך תאכלנו הטמא והטהור וגו', אבל זה לא תוכל לאכול דרך אכילת שעריך האמור במקום אחר: ולא נתתי ממנו למת - לעשות לו ארון ותכריכין: שמעתי בקול ה' אלוהי - הביאותיו לבית הבחירה: עשיתי ככל אשר צויתני - שמחתי ושימחתי בו:

12. When you have finished tithing all the tithes of your produce the third year, which is the year of tithing, and have given it to the Levite, the stranger, the orphan, and the widow, that they may eat inside your gates, and be filled; 13. Then you shall say before the Lord your God, I have brought away the hallowed things out of my house, and also have given them to the Levite, and to the stranger, to the orphan, and to the widow, according to all your commandments which you have commanded me; I have not transgressed your commandments, nor have I forgotten them; 14. I have not eaten of it in my mourning, neither have I taken away any of it for any unclean use, nor given any of it for the dead; but I have listened to the voice of the Lord my God, and have done according to all that you have commanded me. 15. Look down from your holy habitation, from heaven, and bless your people Israel, and the land which you have given us, as you swore to our fathers, a land that flows with milk and honey.

Devarim 26.12-15

13 כִּי תִכְלֶה לְעֹשֶׂר אֶת־כָּל־מַעְשֶׂר תְּבוּאָתְךָ בַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת שָׁנַת הַמַּעְשֶׂר וְנָתַתָּה לְלוֹי לַגֵּר לַיְתוּם וְלֹאֲלַמְנָה וְאָכְלוּ בְשַׁעְרֶיךָ וְשָׂבְעוּ: 13 וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי ד' אֱלֹהֶיךָ בְּעֵרְתִי הַקֹּדֶשׁ מִן־הַבַּיִת וְגַם נָתַתִּיו לְלוֹי וְלַגֵּר לַיְתוּם וְלֹאֲלַמְנָה כְּכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא־עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכַחְתִּי: 14 לֹא־אָכַלְתִּי בְּאֲנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא־בְעֵרְתִי מִמֶּנּוּ בְטָמֵא וְלֹא־נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְמֵת שְׂמֹעְתִי בְּקוֹל ד' אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כְּכָל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי: 15 הֲשִׁקִּיפָה מִמַּעוֹן קֹדֶשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבֵרַךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ:

(12) שנת המעשר - שנה שאין נוהג בה אלא מעשר אחד משני מעשרות שנהגו בשתי שנים שלפניה, שנה ראשונה של שמיטה נוהג בה מעשר ראשון, כמו שנאמר (במדבר יח כו) כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר, ומעשר שני, שנאמר (דברים יד כג) ואכלת לפני ה' אלוהיך מעשר דגןך תירושך ויצהרך, הרי שני מעשרות, ובא ולמדך כאן בשנה השלישית שאין נוהג מאותן שני מעשרות אלא האחד. ואיזה? זה מעשר ראשון. ותחת מעשר שני תן מעשר עני שנאמר כאן ונתת ללוי. את אשר לו הרי מעשר ראשון. לגר ליתום ולאלמנה זה מעשר עני: (13) ואמרת לפני ה' אלוהיך - התודה שנתת מעשרותיך: בערתי הקדש מן הבית - זה מעשר שני ונטע רבעי, ולמדך שאם שהה מעשרותיו של שתי שנים ולא העלם לירושלים, שצריך להעלותם עכשיו: וגם נתתיו ללוי - זה מעשר ראשון. וגם לרבות תרומה ובכורים: ולגר ליתום ולאלמנה - זה מעשר עני: ככל מצותך - נתתם כסדרן ולא הקדמתי תרומה לבכורים, ולא מעשר לתרומה ולא שני לראשון, שהתרומה קרויה ראשית, שהיא ראשונה משנעשה דגן, וכתוב (שמות כב כח) מלאתך ודמעך לא תאחר, לא תשנה את הסדר: (14) לא אכלתי באני ממנו - מכאן שאסור לאונן: